

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

(ו) **אֶבֶן רִבִּית.** הָבָא עֲרֵי מִכָּר כְּגוֹן הַמּוֹכֵר שְׂדֵהוּ וְאִמְרָא אֶסְכְּשִׁי אִתָּהּ נֹתָן לִי הִרִי הָיָא לָךְ בְּלֻף זֶה וְאִם לְגִוּוֹן בִּי"ב מִנֶּה וּבְרִבִּית קִטְלָהּ קִמְסִלְגִּי אֲבִי דְלֹאֲרָא (ד) מִהֵי כְרִבִּי יוֹחֵן וְרַבָּא (כ') אֲלֵעֲזֹר דְּהִכָּא לִיכָא קָרָא לֹא הִבִּי וְלֹא הִכִּי: **הָסֵס בַּסְבְּרָא פְּלִיגִי.**

כו' לחיים נישן. עומד שלח יחסי
 ולא השנן ואפי' לרבא מהני דמי
 כרב: כשי' כשי' קושי. דלמי
 סבר קשי' שניה ועבר על דעת
 המקום לנה דר מהיכל דמשינ
 קריל ולרבא לא קני אלל היכל
 דמשינ קריל. ולא איתפרש לן מליה
 מדי ביניהו אלל מריו' דמי מיוצא
 דמי אית ליה דמשום דמשינ ואל
 מהו אלא וזר אית ליה משום עמלא
 דקרא. (כ) וז"ב (י) דמינו למימר
 כשי' קושי כנון גזול עמי עשן
 כלם זמר ועשן געזיל דלמי' קשי
 ואינו משלם אלל עמי וזר ולרבא
 לא קשי ועמלא געזילם והכלים
 פרימיני עמלא (לרבא מהא דקמי גזול
 עמי ועשן כלם כו' אלל תימא שאני

[illegible][illegible]

בגון קדש בדק הכות המצות ראויין לבא לפתח אהל מועד שהרי צעל
 עשעש: אויף אים אלו ואל אויף אים פירם העטאם. אים פירם אדומה אים
 פירם המשתלה אים השטן בחור ימחייר אים שהרי המצותין קר דבשה
 אלו בן מוס: יאז אלו. אלמא כן (ו) להוציא שער הוא: הכס. דאל
 לה' מו למה יו רדאי להוציא הוא: אבל הכס דרשש להוציא. גבי
 פועולה לאישים חייב עליו מו. מקדשו: דאל מושאם פירם
 למה יו הא מעשייה מושאם אלא רדאי לרבות (ו) הוא: שפיר
 דמי מיימי ומגדלי אל ידע אהי מיימי פוק גורל כל שם
 אהרלה הגדלה וחוללו על חבירו והוא בעל מוס נמי קמ"ל
 דאל דחוללו על בעל מוס ליכא מלכות דלא משהו על אהי:
 ואל דחוללו על בעל מוס ליכא מלכות דלא משהו על אהי:

[illegible]

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

[illegible]

כרביית קצוצה לאבי לא מהדר רביה לרבא מהדר רבי
 (ז) מפקינן ריבית קצוצה בריינין ^אדאמר אביי^ב הדין
 (מאה) זווי כריבייתא ויהביה ליה למלוה ^אבתנותיה
 כבארבעה כי מפקינן מיניה ד' מפקינן מיניה והאי
 ליה ורבא אמר ^אחמשה מפקינן מיניה מ"ט
 שקאיתי לדידי אלא כי קא מיפלגי אביי ורבא בשינוי
 אשר בו מום לא תקריבו ^אמה ת"ל אם בלא תשחטו
^אאלא מה ת"ל ^אה' תקריבו בל תקדישו מוכאן
 מומין לנבי מומה עובר חמשה שמות משום ^אכל
 בל תשחטו ומושם בל תזרקו ומושם בל תקריבו ^אכל
 מקצתו משום ר' יוסי בר' יהודה אמרו אף קבלת
 תשחטו הרי אמור למטה היכן אמור דתניא ^אעורת
 יבולת לא תקריבו מה ת"ל אם בל תקדישו הרי כבר
 ת"ל ^אבל תקריבו בל תשחטו ^אואשה לא תתנו
 אלא כולן מקצתן מנין ת"ל מהם וזרקת דמים מנין ת"ל
 שעיר המשתלח ולה' לרבות הוא ^אוהתניא אי קרבן
 הבית שנקרא קרבן כענין שנאמר ^אונקרב את קרבן
 מועד וגו' הראוי לפתח אהל מועד חייבין עליו משום
 לפתח אהל מועד אי חייבין עליו משום שחטו חוץ
 אוציא פרת חמאת ושעיר המשתלח שכן ראויין
 לה' מי שמוחדין לה' יצאו אלו שאין מוחדין לה' אמר
 דקרא ^אוואל פתח לרבות לה' להוציא הכא ראשה להלכה
 דכתב קרא לה' הוא דלא מייית שעיר המשתלח ^אהא
 אמינא שעיר המשתלח בעל מום שפיר דמי ^אמכאן
 אלא בדבר הראוי ^אאמר ר' יוסף הא מני תנא
 אפילו דם בכוס מכאן חבירו ומוזוג ^אליה נהי דשמעת
 הוי דיחוי ^אדלא צריך הגרלה מי שמעת ליה דילמא
 רב יוסף הא מני ר"ש היא דתניא ^אמת אחד מהן מביא
 דברי ר"ש רבא אמר לא נצרכא ^אכגון שהומם ביוז

והוא אצדקה ואמרו להיטו למלכות המלשן: שאינו ראו לפסח אכל מוט
ומימינו הן דאמרו לעיל (ע"פ) ע"פ תמימין לבדק היית עביר בלא
מחטה בחוך שלך כמחשבה של ע"פ מערכתה תחמיב כרת וכן
תמיב (ומהר"י ש) אשר אין זה מוט שיער מביטין (ס"ה) לעיל של
פסחא אכל מועד מרבה כל התמימין הקדושין להחמיב עליהן בחחין
בעלי מומין תמיב (ויקרא כג) ואשר לא תחמו מהם וגו' ומשמה
בעל שאינו מוט לאכלם לא ואחמשיט יום שער היבקר לא להטו
דאכלי לאקדושה: הלא אין סגור. שלם קובעא אלא דבד הכאוי
הכלך בעל כרחי מרוביו בעיני תמימין וקדא למה ל: כגון ש
הכלך שחיללו לקי משום הדקדיש בעל מוט ולהכי נקט שחיללו דלא

[illegible][illegible]

עין משפט
נר מצוה

זכר א מיי ס"ד מהלכות מטה
 ולטה הלוי נושע יריד סימן
 קסא סעי' כ:
 זכר ב מיי שם סי' ה' ה' טו
 פושע שם סעי' ח:
 זכר ג מיי סי' מהל' חסורי
 מחנה הליד וע"ש:
 זכר ד מיי סימן מהל' מעה"ק
 הלוי:

תורה אור השלם

- [illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מִיָּיתִי אוֹת ד' נִמְצָא: (ס) הַטָּהוֹר נִלְיָה:
כְּדֹאמֶן דְּהֵאֵי כֹל אֲשֶׁר בִּרְמוֹס
בְּעִינֵי (הַבָּא) וְ(נִסָּן): וְ(הַטָּהוֹר) קִרְבִּי
מִקְדִּישֵׁן לְבָרֵךְ הַבֵּית אֵלֶּה כֹּל מִשְׁכָּנֵי
לְהוֹצִיא הוּא: לֵת לִפְתֹּחַ לִי שֵׁם-
הַמִּשְׁתַּלֵּחַ מֵאַחֵר שֶׁהֻגְרַל וְחִלְלוּ
קָמִיל: לֵאמֹר עֲשֵׂא וְרַחֵם קִרְא לִי
שֶׁנִּשְׁחַט לְכוֹמֵר דְּשֵׁל מִבְּהֵרְלָהּ
אֲשֶׁר לִי עַם בְּמִיא וְמוֹחֵל לִי לְהֵלֵךְ

רזי לא יאחזה. קסיפה דקרא מות ומה כדעב עליו ויכונו (משנ). ראשה קרנו דמחי כשוער חות להקריב קס לחייב על קדשי נדק ששטנן
 24 אלה לגדק הכית (ובחית קיב אלה דק"ל המתחשבים תמימים לגדק הכית
 מועד, דלא כרת מטעם תמימים הכית
 שיהא רזאי לשם, דלא ירענו רי מחת
 ויודו ויבחיט הכית ח"ל לה. להקריב